

בעצתך תנחני

גליון שבועי להתבוננות בפרשת השבוע ובעבודת ה'

גליון 62

פרשת בחוקותי

סיגרות לחיתון ילדים

"יצאתי ממש בזיל הזול, 400 אלף", אומר ר' יוסף.

"ארבע מאות? וואו, באמת יצאת בזול. אז אתה מתקשר לדובק, חותם איתם חוזה על ארבע חפיסות ליום לעשרים שנה, וקיבלת את כל ההתחייבות שלך. לחתן שלך יש דירה, ולבת שלך יש חתן, ואתה ממשיך לנסוע לחיים טובים ולשלום אל עבר הבת הבאה."

"רגע, רגע, אתה רץ קדימה ואני עדיין לא עיכלתי את הרעיון. תגיד לי, אני בחיים לא עישנתי, זה מאוד לא בריא. ארבע חפיסות ליום? בגיל שלי, ארבעים וחמש? ולהתחייב על ארבע חפיסות ליום, עד גיל שישים וחמש? זה מסוכן, לא?"

"מה מסוכן תגיד לי, זה מה שכולם עושים ואני לא רואה שאנשים מתים מזה. ממשיכים לחייך, גם אם נהיים קצת צרודים ועצבניים, מתגברים, הגוף מתגבר. תכל'ס מה עדיף לך? שהבת שלך תישאר בבית עד גיל ארבעים? כולם עושים את זה וזה בסדר, יש סייעתא דשמיא."

"אבל בכל זאת, אני מכיר הרבה בגילאים האלה שנפטרו מסרטן! ארבע חפיסות ליום! ותעזוב סרטן, כמות כזאת של סיגריות גורמת לעוד המון דברים, מחלות לב, שבץ מוחי, וכו'. אתה שומע על מה אתה מדבר?"

"לא יודע, אתה צודק שהרבה כאלה מתים מסרטן, אבל מי אמר לך שהם נפטרו דווקא מזה? אולי היה קורה להם סרטן גם בלי זה, מה אתה יודע! אני רק יכול להגיד לך שאני מכיר מאות אנשים שעושים את זה וממשיכים."

"נו, ויש לי עוד שלוש בנות בהמשך, מה אני עושה איתן?" שואל ר' יוסף.

"אותה שיטה, מה הבעיה? על כל בת אתה מתחייב לעשן עוד חפיסות ביום. אני מכיר חבר שמעשן עשרים חפיסות ביום. יש לו ארבע בנות והוא התחייב על כל אחת חמש מאות אלף, על כל מאה אלף הוא מעשן חפיסה אחת. תראה, אני חייב להגיד לך שהוא נראה לא טוב, אבל אין מה לעשות. יש גם הרבה שבהמשך הדרך הם ממש נחנקים, כפשוטו, ואז הם מתחילים לחלק את החפיסות האלה לחתנים שלהם, לבנים שלהם, פשוט מתאספים

השבוע ניקח הפוגה קצרה מהעניינים הקבועים בהם אנחנו עוסקים בבמה זו, וניגע בנושא שאי אפשר שלא להציף אותו.

השורות הבאות נכתבו אחרי שעוד מר שלי קרס תחת הנטל ולקה בליבו בעקבות נישואי שלש בנות. הוא הצטרף לרשימה שחורה וארוכה, טבולה באותיות של דם.

וכששאלתי אנשים מה הם אומרים על כך שאנשים מסכנים את עצמם וחתנים מסכנים את חמיהם ומחותנים מסכנים את מחותניהם, רק בשביל לקנות דירה – נענית: "מי אמר שזה בגלל זה? למה לקשר את כל ההתקפי לב / אירועים מוחיים / גידולים סרטניים – דווקא לחיתון ילדים?"

וכשישבתי לנתח את הטיעון, המשלתי לעצמי משל, וכתבתי אותו לעצמי. כשסיימתי את הכתיבה, הבטתי במראה שהצבתי לעצמי ולכל הקהל הקדוש שלנו – ונהלתי. הרגשתי צורך עמוק לשתף את הציבור.

"מזל טוב! מזל טוב!" קריאות שמחה נשמעו מכל עבר. ר' יוסף אירס את בתו הבכורה עב"ג בשעה טובה ומוצלחת. כל ידידיו ומכריו באו לשמוח עמו בשמחת האירוסין.

יום לאחר השמחה הוא מרים טלפון אל ידידו הקרוב, ר' שמעון, זה שאירס לא מזמן את בתו השלישית. "תגיד לי", הוא פותח ללא הקדמות מיותרות, "איך מתחילים?"

ר' שמעון לא זקוק להסברים. הוא מבין את השאלה מצוין. "תראה", הוא אומר, "יש הסדר מצוין עם יצרנית הסיגריות דובק, זה משהו שהתחיל לעבוד לפני חמש שנים וזה נוסע מצוין. אתה שומע? זה הולך ככה: הם משלמים לך את מה שהתחייבת, אתה מצידך לא צריך להשיג כסף ולא כלום, רק להתחייב לעשן כל יום חפיסות סיגריות שלהם."

"מה?? מי? כמה?"

"מה ששמעת. אתה צריך לעשן כל יום כמות של סיגריות. על כל חפיסה שאתה מתחייב לעשן למשך עשרים שנה כל יום – אתה מקבל מאה אלף ש. כמה התחייבת?"

ועושים מגבית מי יעשן במקום השווער. אבל ככה זה, העסק עובד והכל משמים".

"אבל זה מסוכן! תגיד לי, הציבור השתגע? אנשים מתים מסרטן! ואני שומע כל הזמן על עוד ועוד אנשים שמתים מזה! ואתה יודע, אפילו אם לא מתים – אתה יודע איזה התקפות שיעולים, איזה כאבים בחזה, איזה ריח רע מהפה, איזה עננת עשן סביבם?"

ומי מדבר על הזמן שזה לוקח! בנאדם במקום ללמוד נורמלי, במקום לדבר עם אשתו וילדיו, במקום לרוות קצת נחת – כל החיים הוא יסתובב עם הסיגריות! הוא ירצה ללכת לישון בחצות, ואז הוא יבדוק את רשימת ההתחייבויות שלו, ויגלה שהמיטה עוד רחוקה מרחק שתי חפיסות! זה לא חיים, זה גיהנום!"

"אתה סתם מתרגש, עוד לא נכנסת לעניינים, תכל'ס כולם עושים את זה. אין מה לעשות, זה המציאות וזה החיים, אתה מנסה להפוך את העולם וזה פשוט לא ילך".

"אבל מה ההיתר לסכן את החיים? אתה מדבר על אנשים בגיל לא צעיר, שבמקום להתחיל לשמור על הבריאות הם הורסים לעצמם את הבריאות ואת החיים!"

"די, זה כפירה. תדע לך שהכל השגחה, מי שנגזר עליו להיות חולה – יהיה חולה, ומי שנגזר עליו להישאר בריא – ישאר בריא". כך חותם ר' שמעון את השיחה אגב פרץ שיעולים, ורץ לקנח בחפיסה העשירית להיום.

***

ובכן, חובות לוחצים של מאה אלף שם מסוכנים לבריאות, על פי כל פרמטר, לא פחות מאשר חפיסת סיגריות ליום. **זה בדוק, סטטיסטית.** לחץ של חובות הוא סכנה מוחשית לבריאות, ברמה פיזית. זה לא רעיון מוסרי או השקפתי, **זו עובדה רפואית, פיזית לחלוטין.**

בימים אלה אנחנו מציינים שנה לאסון מירון הנורא, בו קיפחו את חייהם ארבעים וחמשה אנשים צדיקים, בשל רשלנות מזעזעת של מארגני האירוע. אותם אנשים שבנו את הגשר המסוכן, אותם אנשים שמילאו את ההר במבנים ללא תקן בטיחות, בידיעה שהם אמורים להכיל מאות אלפי אנשים, אבל "יהיה בסדר".

מעבר לחיזוק הנדרש לעשות לעילוי נשמת של צדיקים אלה, בני ציון היקרים המסולאים בפז – יש משהו שצריך לקחת לתשומת לב אחרי האסון הנורא: אסור לסמוך על הנס, ומעשים מסוכנים שכולם עושים – נשאים מסוכנים לא פחות. גם אם רבים הלכו בדרך זו ונשארו שלמים, פחות או יותר.

אין לי טענות על אף אחד, כמוכן. בתוך עמי אנוכי יושב, וכולם נוהגים כמו כולם, פחות או יותר. אבל התמונה שנראתה לעיני פתאום במראה – היתה מצמררת.

האם אין דרך אחרת?

שוב ושוב מתברר שישן דרכים אחרות. דורשות השקעה ומחשבה, אבל קיימות.

רק לדוגמה: פנתה אלי השבוע קבוצת אברכים צעירים שרכשו דירה במחיר למשתכן, נרשמו להגרלה ברכסים, וזכו בהגרלה בזכות לרכוש דירה משלהם בעיר חרדית מפותחת היטב, בכמעט חצי ממחיר השוק שם. במחיר כזה אפשר שרוב מוחלט של העול יהיה מונח במקומו האמיתי – על כתפי הזוג הצעיר, בתשלום משכנתא חודשית סבירה בהחלט. הם ביקשו ממני לנצל את הבמה הזאת ולפרסם את התאגדותם. שמחתי מאוד לעזור להתארגנות נפלאה זו ולפרסם את כתובת המייל שלהם, לכל מי שהדבר נוגע לו: abcg1979abcg@gmail.com. אגב, בעוד פחות מחודש תהיה הגרלה נוספת, והמענונין צריך להתחיל להירשם כבר עתה.

אותם אברכים צעירים נאלצים להתמודד בכוחות עצמם מול אתגרים טבעיים הקיימים במקום מתפתח. הם צריכים לפנות אלי, וכנראה לעוד גורמים, ולבקש פרסום להתאגדות שלהם – התאגדות זוכי מחיר למשתכן בגבעת הפרסה ברכסים. מצד אחד הם נאלצים להשקיע, אך מצד שני הם לא נכנסים למסלול מוכתב מראש בקרית ספר או בית שמש, שבהם כל העמדות תפוסות. הם בונים את עצמם, ואין ספק שהם יתפתחו בעז"ה יותר ממה שהיו מתפתחים במרכז.

לאחרונה נחשפתי לעוד ועוד מקומות כאלו, שרווקים מן העין לתושבי המרכז, אך קיימים במלוא נוכחותם. אשמח לפרסם בבמה זו עוד התארגנויות בלי נדר. לא הפכתי לאיש שיווק של שום קבלן, אך ישנם מקומות שבהם אסור לשתוק. כל אחד מחויב לעשות את כל מה שביכולתו לסייע לפיתרון הבעיה.

אשמח לתגובות בכתובת הרשומה למטה. אם אתה מזדהה עם הדברים – אנא העבר את המאמר לכל מקום אפשרי, כי רק הסברה תשנה את המצב.

עדיין אינך מנוי?

מעוניין לקבל את המאמר כל שבוע?

שלח מייל לכתובת: b0548407520@gmail.com

רוצה לשתף אחרים בתועלת שקיבלת?

העבר להם את המאמר, וזכות הרבים תהיה תלויה בך!